

Jordebogsafgifter i henved 300 Aar have haft Karakteren af Statsskatter og betragtes som saadanne, anser jeg for utvivlsomt, uagtet det maaske kunde være noget vanskeligt nøjagtigt at bevise og godtgøre det. Jeg vil endnu henpege paa, at der er et andet Forslag, som vi komme til, naar vi have behandlet det her foreliggende, nemlig Forslaget om at afskrive Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter. Jeg mener nu, at det vilde have været heldigt, om der ogsaa havde foreligget et særligt Forslag om Bornholms Jordebogsafgifter, for at disse gamle Afgifter kunde bortfalde samtidig med, at de ny træde i Kraft. Dette synes jeg vilde have været konsekvent. Man maa vel huske paa, at et Lovforslag er ikke det samme som en Lov. Der bestemmes, at vi skulle have et Lovforslag, men hvad Indhold det faar, naar det bliver Lov, vide vi ikke noget rigtigt om. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Finansminister meddele, om det ikke er Hensigten at foreslaa Jordebogsafgiften afskaffet ogsaa paa Bornholm, naar man fraregner de egentlige Arvefæsteafgifter, saaledes som de findes omtalte paa Side 3 i den omtalte Indberetning om Jordebogsafgifterne paa Bornholm.

Sonne: I Overensstemmelse med det i mine Udtalelser i Forgaars tagne Forbehold med Hensyn til min Tilslutning til Flertallets Forslag skal jeg med Henblik paa det her foreliggende Forslag tillade mig at henpege paa et Flertalsforslag, som jeg ikke kan tiltræde. Jeg sigter herved til Flertallets Forslag under Nr. 25, der er stillet til § 7, 2det Stykke. Denne Paragraf gaar ud paa, at hvor en Bruger udreder de faste Skatter, som nærmere ere betegne i Lovforslagets § 1, ved Lovens Ikrafttræden, da skal han efter Lovens Ikrafttræden udrede en tilsvarende Del af Ejendomsskylden. Ændringsforslaget gaar nu ud paa, at en saadan Bruger, d. v. s. en Forpagter eller Lejer, men ikke en Fæster, skal i dette Tilfælde indbetale til Ejeren Halvdelen af den ved Skatteomlægningen indvundne Gevinst, og saa føjes der til i Ændringsforslaget, at saa skal endvidere Ejeren, hvis Bruger kommer til at udrede mere end tidligere i Ejendomsskyld, godtgøre Brugerens Halvdelen af dette Paalæg. Denne sidste Del vil ikke faa nogen synderlig Betydning i Praksis, da det kun vil være i særlige, specielle Tilfælde, at den vil blive effektiv. Jeg følger mig nu overbevist om, at saa-

danne Brugere i al Almindelighed ville føle sig mest tiltalte af Regeringsforslaget, som tillader dem at indkassere hele Gevinsten ved Skatteomlægningen. Men jeg tør ikke bestride, at Ændringsforslaget under en vis Forudsætning kan være retfærdigt, idet det hviler paa den i og for sig rigtige Betragtning, at Forpagtningsafgiften og Skatter tilsammentagne under et repræsentere, hvad Brugerens kan præstere af Ejendommen. I Virkeligheden se vi jo, at i Praksis er Forholdet realiter dette, at ved Indgaaelsen af saadanne Kontraktsforhold betragtes det — bortset fra dette Forholds Indfyldelse paa Stillingen med Hensyn til Valgberettigelse til Landstinget — som underordnet, som noget formelt, om Skatten til den skattemodtagende Myndighed skal udredes af Bruger eller Ejere. Ændringsforslaget vil altsaa medføre, at hvor Forholdet er ordnet saaledes — jeg kunde fristes til at sige ret tilfældigt — at det er Brugerens, der har at indbetale Skatten, der skal Brugerens til Ejeren afgive Halvdelen af den Gevinst, som opstaar ved Skatteomlægningen. Nu vel, det kan maaske være rigtigt, men hvorfor skal der saa ikke under tilsvarende Omstændigheder der, hvor Forholdet er blevet ordnet paa den Maade, at det er Ejeren, der udreder Skatten, betales Brugerens Halvdelen af den Gevinst, der vindes. Vil man dertil bemærke, at Brugerens skal indbetale Halvdelen af Gevinsten, fordi han ved Kontraheringen om Ejendommen ikke har regnet med den Gevinst, der skulde opstaa ved Skatteomlægningen, vil jeg svare: „Ganske vist, men lige for lige, naar Venskab skal holdes“; saa kan man med samme Ret sige, at har Ejeren ordnet det saaledes, at han med saa meget højere Afgift fra Brugerens Side betaler Skatterne, har han, da han indgik Kontrakten, for ikke at tale om, da han overtog Ejendommen, ikke regnet med Gevinsten ved Skatteomlægningen. Logisk maa det blive saadan, at skal Brugerens dele med Ejeren, maa, naar der skal være lige Ret til begge Sider, Ejeren ogsaa dele med Brugerens. Jeg tillader mig at henstille til det ærede Udvalgsflertal paa Grundlag af det af mig her anførte at tage det paagældende Ændringsforslag under nærmere Overvejelse, og for saa vidt det maatte dele mine Betragtninger, hvad jeg haaber, enten at tage Ændringsforslaget tilbage til tredje Behandling eller ændre det i den af mig ønskede Retning. Jeg maa bemærke, at jeg kan nok indse, at en Ændring, hvorved Ejeren skulde betale nogen Del af Skatte-